

Ministeren

Europaudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Europaudvalget har den 21. februar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 78 (alm. del) efter ønske fra Kenneth Kristensen Berth (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 78:

Ministeren bedes redegøre for forskellene mellem EU-borgeres rettigheder, der støtter ret på Lissabontraktaten, og tyrkiske statsborgeres rettigheder ifølge Ankaraaftalen. Ministeren bedes bekræfte, at der udtrækkes unionsborgere i et EU-medlemsland flere rettigheder mht. sociale ydelser og familiesammenføring end tyrkiske statsborgere med permanent opholdstilladelse, eftersom Tyrkiet ikke er et EU-medlemsland.

Svar:

1. Retten til indrejse og ophold på medlemsstaternes område for unionsborgere og deres familiemedlemmer er reguleret i EU-opholdsdirektivet (2004/38/EF), mens økonomisk aktive tyrkiske statsborgere har visse rettigheder efter Associeringsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet.

2. Unionsborgere har efter EU-opholdsdirektivets artikel 6 ret til frit at opholde sig i et andet EU-land i indtil 3 måneder uden andre betingelser eller formaliteter end kravet om at være i besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas.

Endvidere har unionsborgere, der indrejser i et andet EU-land for at søge beskæftigelse, ret til ophold som arbejdssøgende i indtil 6 måneder og herefter så længe, det kan dokumenteres, at den pågældende søger arbejde og har reelle muligheder for ansættelse.

Unionsborgere, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, tjenesteydere, studerende m.fl., har under visse betingelser ret til at opholde sig i et andet EU-land i mere end 3 måneder, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 7.

Endvidere har familiemedlemmer til unionsborgere efter omstændigheder ret til afledt ophold i det andet EU-land sammen med unionsborgeren, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 6 og 7.

21. marts 2018

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 3459
Akt-id 378564

3. Den 12. september 1963 undertegnede Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet en associeringsaftale. Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med en tillægsprotokol af 23. november 1970 og af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980.

Tillægsprotokollen til Associeringsaftalen og Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 indeholder såkaldt stand still-klausuler, som medfører, at Tyrkiet og medlemsstaterne ikke efter tillægsprotokollens ikrafttræden må indføre nye restriktioner, der hindrer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, og at Tyrkiet og medlemsstaterne ikke efter ikrafttrædelsen af Associeringsrådets afgørelse 1980 må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som har opnået opholds- og arbejdstilladelse efter de nationale regler herom.

Endvidere giver Associeringsaftalen mv. økonomisk aktive tyrkiske statsborgere og deres familiemedlemmer særlige rettigheder til at *fortsætte* et lovligt ophold i EU, f.eks. Danmark. Tyrkiske arbejdstagere, som mister deres opholds- og arbejdstilladelse meddelt efter udlændingelovens regler, kan således i visse tilfælde meddeles en ny opholdsret i medfør af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, jf. artikel 6, og dermed fortsætte deres lovlige ophold i Danmark.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af 19. marts 2018 af udvalgets spørgsmål nr. 75 (EUU alm. del).

4. Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Udlændinge- og Integrationsministeriet endvidere indhentet en udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet, der har oplyst følgende:

”Som det fremgår af nedenstående, kan jeg bekræfte, at tyrkiske statsborgere med permanent opholdstilladelse ikke har flere rettigheder med hensyn til sociale sikringsydelser end borgere i et EU-medlemsland.

EU-borgere har ret til sociale sikringsydelser efter forordning 883 om koordinering af sociale sikringsordninger. Forordningen finder anvendelse på personer, der er statsborgere i en medlemsstat, samt på statsløse og flygtninge bosat i en medlemsstat, som er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater. Den finder også anvendelse på de nævnte personers familiemedlemmer og efterladte.

Det fremgår af forordningens artikel 3, hvilke sociale sikringsydelser der koordineres. Forordningen, der er umiddelbart gældende og ikke skal implementeres, hviler bl.a. på principperne om eksport af kontante ydelser og sammenlægning af bopæls- og beskæftigelsesperioder til opfyldelse af eventuelle karenperioder for ret til ydelser.

Ankaraaftalen fra 1964 omhandler bl.a. sociale sikringsydelser, der grundlæggende svarer til de ydelser, der er omfattet af forordning 883. Der er i aftalen lagt op til eksport af kontante ydelser som følge af gensidighedsprincippet.

Disse bestemmelser finder anvendelse på arbejdstagere, der lovligt er beskæftiget på en medlemsstats område, samt på deres familie-medlemmer, der lovligt er bosat i en medlemsstat.

Ankaraaftalens bestemmelser om eksport af kontante sociale sikringsydelser og sammenlægning af perioder finder imidlertid ikke anvendelse, eftersom Rådet ikke har vedtaget en afgørelse om implementering af afgørelse nr. 3/80 til aftalen. Det indebærer fx, at dansk social pension efter Ankaraaftalen alene kan udbetales under bopæl i Danmark.

Danmark har imidlertid en bilateral socialsikringsaftale med Tyrkiet fra 1976. Eftersom denne aftale bl.a. omhandler eksport af social pension har tyrkiske statsborgere ret til at eksportere social pension med afsæt i denne aftale.”

Inger Støjberg

/

Merete Milo